

saa af hele den Sum, som til syvende og sidst maaske ikke en Gang kan dække Udgiften, saa man ogsaa kommer til at betale Skat af sit Underskud.

Et andet Ændringsforslag, som er stillet af Flertallet, vil jeg ogsaa nævne, det er Ændringsforslaget under Nr. 10. Her er foreslaaet den Ændring af Forslaget, at det overlades til Finansministeren at afgøre, om en Forestilling gives i velgørende Øjemed; og hvis den gør det, kan han tilbagesende den Del af Skatten, som Overskuddet skulde betale. Det finder jeg nu er en Skærpelse af Forslaget; thi saa er der jo ikke længere Tale om at fritage en Forestilling i velgørende Øjemed for at betale Skat; man skal betale Skat af den største Del af Indtægten, det er kun af Overskuddet, man ikke skal betale Skat. Men det kunde godt tænkes, at ved et saadant Foretagende er Overskuddet kun en mindre Del af den hele Sum, at man f. Eks., naar der gaar 400 Kr. ind ved hele Forretningen, kun faar det ene Hundrede til Overskud; saa skal man alligevel betale Skat af de 300 Kr., som det har kostet at opføre denne Dilettantkomedie, eller hvad det nu er, og det er kun Overskuddet, man slipper for at betale Skat af. Jeg finder, at det er en Skærpelse af selve Forslaget paa dette Punkt og maa selvfølgelig derfor ogsaa stemme mod denne Ændring. I det samme Ændringsforslag finde vi Udtrykket „videnskabeligt Formaal” eller at noget tjener „til Oplysningens Fremme”. Det er jo selvfølgelig ikke ganske klart — og det kan det heller ikke være —, hvor meget der menes hermed, og hvad der kan menes hermed. Jeg vil derfor gerne have Lov til at stille et bestemt Spørgsmaal til den højtærede Finansminister. Hvis dette Ændringsforslag bliver vedtaget — hvad det vel nok gør —, hvorledes vil den højtærede Finansminister da opfatte det? Jeg vil tillade mig at komme med et Eksempel: Om han f. Eks. vil mene, at en Institution som Zoologisk Have og det Orkester, som spiller derude, kan falde ind under denne Bestemmelse: „videnskabeligt Formaal” eller „til Oplysningens Fremme” og derved blive fritaget for at betale den Skat, her er Tale om.

Jeg vil gerne stille det Spørgsmaal til Ministeren, hvordan han opfatter og vil administrere Loven paa det Punkt.

Den ærede Ordfører for Udvalget (Jerchow) var paa et andet Punkt lidt inde paa en Kritik af vore Udtalelser i Betænkningen. Vi tillade os nemlig at gøre den Bemærkning, at vil man i det hele taget ind paa at beskatte Folks Forbrug og se paa, hvordan Folk leve, og hvordan de bruge deres Penge,

er der ingen Grænse for, hvad man kan naa frem til. Det er det, vi have villet antyde med vore Udtalelser her. Hvis det ikke er nok med, at man tager Skat af Folks Formue og Indtægt, men ogsaa vil se paa, hvordan Folk saa for øvrigt bruge deres Penge, om de gaa i pæne Klæder og leve i smukke Boliger o. s. v., finde vi altsaa, at der ingen Grænse er for, hvad man kan naa frem til. Det kommer i Virkeligheden, havde jeg nær sagt, ikke Staten ved, hvad Folk bruge deres Penge til, naar de en Gang have betalt det, som Staten med Rette kan kræve af dem, ligegyldig hvad Form Skatten har, altsaa ogsaa, om det er i Form af Formue- og Indtægtsskat. Staten har derfor heller ikke Krav paa nogen Skat af den øvrige Del af Borgernes Indtægter. Hvis man i de Bilag, som følge med Forslaget, ser efter Skatte-reglerne nede i de tyske Byer, vil man der finde mange morsomme Ting. Jeg skal blot nævne en enkelt Ting. Paa Side 17 i Betænkningen staar der, at man skal betale Skat, hvis man holder et festligt Bryllup i et Hotel, selv om der ikke er Musik til dette festlige Bryllup, blot der er bestilt en særlig Spise dertil. Jeg synes, at det er, jeg havde nær sagt, et komisk Eksempel paa, hvad man kan naa frem til, naar man kommer ind paa den Linie, og det er egentlig det, vi have villet antyde paa dette Punkt i Betænkningen.

Jeg skal saa slutte med at sige, at det er min Mening, at dette Forslag kan faa saa skadelige Virkninger overfor god Kunst, at den lille Million Kroner, som Staten her kan faa ind i sin Kasse, maaske bliver lidt for dyre Penge. Jeg vil derfor opfordre Tingets Medlemmer til endelig, naar Tiden kommer, at stemme imod Forslaget. Vi have ikke villet undlade, hvis vi ikke kunne hindre Forslagets Vedtagelse, da at forbedre det saa meget som muligt, og paa det nærværende Tidspunkt anbefaler jeg derfor at stemme for de Ændringsforslag, vi have tilladt os at stille.

Johan Knudsen: Ved dette Lovforslags første Behandling blev det fra Højres Side gentagende sagt, at vi ønske at gøre vort til at udfylde den Lakune, som findes i Finanserne, men at vor absolutte Betingelse for at gaa med til Statsbeskatning af offentlige Forestillinger og Fremvisninger er den, at disse Forestillinger ikke skæres over en Kam, men at der trækkes en Grænse, saaledes at Teatre og Koncerter komme til at svare en mindre Afgift end de andre saakaldte Forlystelser. I Overensstemmelse hermed har jeg stillet en Række